

זמני כניסה ויציאת השבת
לפי אופק נתיבות:
הדלקת נרות: *19:14
צאת השבת: 20:24
רבינו תם: 20:56
שבת שלום וטובוך !!!

* 30 דק' קודם השקיעה

הלכות נשים צניעות

פרשת נשא תשפ"ב | אבות פרק ו' | חג השבועות | יש לשמור על קדושת הגיליון!

גיליון 111

פנינה לנשמה

הכלי לתורה

"כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל", ואומרים חכמינו ז"ל: בית יעקב - אלו הנשים, ותגיד לבני ישראל - אלו האנשים. במתן תורה דיבר הקב"ה לנשים תחילה. מה הסיבה שפתח לדבר תחילה לבית יעקב? לא היה זה מפני הכבוד בלבד!

אלא יודע הקב"ה כי בלתי אפשרי ליתן התורה הקדושה שעל פיה יבנו בתים של תורה וחינוך נאמן לבנים ולבנות - אלא רק אם האישה בבית תתנהג על פי הקדושה והצניעות הכתובים בתורתנו. כי מה יועיל שמצד אחד הבעל והילדים יעסקו בתורה, ומצד שני האישה תהרוס ביתה על ידי חוסר בושה וצניעות.

על כן זה התנאי לקבלת התורה, קודם כה תאמר לבית יעקב - **אם יש אישה צנועה בבית**, אחר כך אפשר לתת תורה לבני ישראל - ותגיד לבני ישראל. (הגאון רבי שמואל הלוי וואזנר זצוק"ל)

משפט שאמרה הרבנית נויבירט ע"ה (מבני ברק) לאחת מתלמידותיה שעמדה להינשא:

"את עומדת להתחתן עם ספר תורה, וגם את יודעת שכאשר נמצאים ליד ספר תורה מתנהגים בצניעות"

היתחזקותי ונשאתי

הזכות לרפואה

מספרת ג', אבא שלי שיחיה נדרש לעבור ניתוח קטן. היה זה ניתוח קטן, אך בגיל שלו הוא עלול להיות מסוכן מאוד.

חששנו מאוד לשלומו. בררנו על הרופאים המומחים ביותר, אך ידענו כי העיקר הוא למצוא חן בעיני הרופא כל בשר, אשר רק בידו נמצאת הישועה.

שמעתי וגם זכיתי לראות כמו עיני עד כמה אהובה ורצויה הצניעות לפני ד', ולכן החלטתי להוסיף זכויות דווקא במצווה יקרה זו.

השתדלתי להקשיב מדי יום לקו של חיזוק בצניעות, אשר בו נלמדים כסדר הלכות ומוסר, וגם קיבלתי על עצמי קבלה מעשית - להשתדל למשך שבוע להתחזק בעניין שיחות הטלפון ברשות הרבים: בצאתי מן הבית השארתי את הטלפון במצב רוטט, כדי למנוע תשומת לב מיותרת, וגם הקפדתי שלא לנהל שיחות טלפון במקומות ציבוריים. בהזדמנויות בודדות שבהן היה צורך בשיחה דחופה, פניתי לקרן זווית ושוחחתי בקול נמוך ובקצרה.

זו אמנם קבלה קטנה, אך ממני היא דרשה כוחות והשקעה רבה. הוספתי גם תפילות ותהילים בכל עת פנויה, וציפיתי לישועת ד'.

מועד הניתוח הגיע. המשכתי להתפלל תפילה חמה לרפואתו, והשתדלתי כמובן להמשיך ולהחזיק בקבלה שקיבלתי.

והנה בסייעתא דשמיא, על אף שמדובר היה בגיל מבוגר, הניתוח עבר בקלות, וגם ההחלמה הייתה מהירה, הרבה יותר מן המצופה. הרגשתי כי זכות הצניעות עומדת לנו. הלא כל תוספת צניעות מרבה השראת השכינה ושמירה עליונה! (סיפור קטן מעשה גדול)

פינת ההלכה

צניעות בבית

ישנן נשים הסבורות שבבית אין צריך להקפיד כ"כ על הלכות צניעות, אך באמת זה טעות מכיון שמבואר בפוסקים שכל אשה צריכה לשמור על כל דרכי הצניעות בשלימות גם כאשר נמצאת בביתה, ובפרט שמצויים ילדים בבית שהתנהגות האם משפיעה עליהם מאוד כידוע.

ואמר החפץ חיים שאשה שלא מקפידה על צניעות בבית זה מזיק גם לרוחניותה מכיון שזה מוריד ממנה את רגש הצניעות והבושה.

שמי אנוני גא את כסיפור הישועה שלך לזכות הרבים בימינו!
tzniutw@gmail.com
קו הצניעות - קו הישועות : 073-3834050 הקישי #2448-1-5

סיפור לשבת

סיפור הצלה מופלא שהגיע למערכת

אותי לכיוון הבית, תוך כדי הנסיעה כולי ממלמלת פרקי תהילים ומבקשת מה' יתברך שיציל את בתי ללא שום פגע, וכך אמרתי "בזכות קו הצניעות / הישועות שאני משתדלת לשמוע אותו בכל יום ומקבלת על עצמי קבלות בצניעות כך הקב"ה ישמור על בתי"...

ברגע שהגעתי למקום וראיתי את בתי המתוקה מביטה בי רק אז נרגעתי אמנם לא לחלוטין אבל הודתי לה' שהיא מגיבה וערנית. לאחר מס' דקות צוות מד"א פינו אותנו באמבולנס לבית החולים לקבלת טיפול ובדיקות מקיפות שחלילה לא נפגעו אבריה הפנימיים כתוצאה מהחום שהיה ברכב. במשך שלוש שעות היינו בבית חולים וביצעו לבתנו את כל הבדיקות המקיפות, תודה לה' כל הבדיקות יצאו תקינות לחלוטין, וכל הצוות הרפואי בבית החולים אמרו לנו שפשוט אין להם מה לומר חוץ מזה שקרה לנו נס גדול ממש!!!

תודה ענקית לבורא עולם, מלך מלכי המלכים ששמר על בתנו היקרה, על החיים שנתן ונותן לה ולנו כהורים במתנה, "אין עוד מלבדו".

בהזדמנות זו אנו רוצים להודות לשליח של הקב"ה האברך שלפני מס' חודשים קיבל על עצמו להבחין ברכבים חונים שלא נשכחו ילדים, וכך הבחין בילדה כמה דקות לפני כניסתו למקום לימודו בכלל הסמוך למקום שהרכב חנה, ולשכן שזיהה במהירות שמדובר בבתנו והודיע לבעלי על כך בצורה טובה ולא לחוצה, תודה תודה לכולם..."

אותי האם לשבור את החלון של הרכב?

באותו רגע בעלי נזכר ששכח את הילדה שרגיל בכל בוקר לקחת אותה הראשונה, ואמר לו: "בוודאי תשבור מהר מהר את החלון אני מיד מגיע"..., וכשהבחין בשעון ראה שבדיוק 35 דקות הילדה נמצאת ברכב סגור בלי חמצן, אלו היו דקות של מתח ותפילה ותחנונים לבורא עולם שלא יארע שום תקלה תחת ידנו ושנמשיך לגדל את בתנו האהובה מתוך בריאות ושמחה.

בחסדי שמיים אחת ההסעות של האברכים המתינה בכניסה לכולל, והנהג לקח את בעלי במהירות למקום שחנה את הרכב ליד הבניין שאנו גרים.

באותו זמן צוות ידידים ניסו במשך מס' דקות לפרוץ את הרכב, ותוך כדי בעלי כבר הגיע למקום ומיד פתח את הרכב עם השלט, הוציא את בתנו היקרה אדומה וחלושה. במקביל צוות איחוד הצלה הגיעו ומיד העניקו לה טיפול ראשוני של חמצן מכיוון שהסיטורציה שלה החלה לרדת, נתנו לה לשתות ושטפו לה את הפנים. החום של בתי טיפס והיא הייתה מאוד מבוהלת.

מיד כששמעתי את המאורע הנורא הזה כולי רעדתי והייתי מבובללת, אחת מחברותיי בעבודה מיד הסיעה

מספרת בת "ביום חמישי בתאריך כ"ה באייר תשפ"ב בדיוק לפני כשבוע, התעוררתי בשעה 7:25 בבוקר בבהלה מתוך לחץ שהשעה כבר מאוחרת, כאשר בד"כ בשעה כזו בעלי כבר מניח את בתנו בת השנה וחודש אצל המטפלת ומיד הולך לתפילת שחרית, ואני הולכת למקום עבודתי, באותו היום כאשר התעוררתי מאוחר החלטנו לעשות שינוי, בעלי קודם הלך להתפלל ובינתיים אני ובתי התארגנו, מיד כשהבחנתי שבעלי חוזר מהתפילה ירדתי עם בתי לכיוון הרכב, בעלי הסיע אותי ראשונה לעבודה, ובתכנון שאח"כ יקח את בתנו למטפלת, ולאחר מכן יחזור לבית להתארגנות קלה ואז יסע לכולל עם ההסעה שממתינה לו מתחת לבית.

בד"כ בשעה 09:15 אני משוחחת עם בעלי לפני שמגיע לכולל ומעדכנים שהכל בסדר ושבתנו נמצאת אצל המטפלת רגועה ושמחה. באותו היום כאשר אני מחייגת לבעלי, הוא היה נשמע לי קצת לחוץ ועדכן אותי שהכל בסדר ושהוא כבר הגיע לכולל... ואמר לי "הכל טוב הכל בסדר", לא הארכנו בשיחה ולא שאלתי כהרגלי "האם בתנו הלכה רגועה למטפלת?", כך הסתיימה השיחה עם רושם שלכאורה הכל טוב, ולמרות הלחץ של אותו בוקר הספקנו להגיע בזמן.

בשעה 09:27 אני מקבלת שיחה מבעלי ושומעת אותו בקול רועד אומר לי: "אני לא יודע איך זה קרה לי אבל עכשיו קיבלתי טלפון מאחד השכנים שגרים איתנו בבנין ואמר לי שהילדה שלנו נמצאת ברכב בהכרה ומגיבה אך היא מאוד אדומה. ושאל

"הודו לה' כי טוב, כי לאולם חסדו"

קוה אל ה'

כל החיים סובבים סביב נקודת התכלית

ההיערכות לחתונה אורכת שבועות וחודשים. כמה הכנות, כמה סידורים.. צריך לדאוג לדירה, לאולם, צריך לעבור על התפריט, לדאוג לתזמורת, לצלם... בימים האחרונים שלפני החתונה נכנסים לישורת האחרונה, כולם במרוץ סביב השעון. צריך לשים לב לכל פרט, שהכל ילך למישרין.

ואז סוף סוף מגיע היום המיוחל. כל ההוצאות, כל ההכנות, כל הטרחה והמאמץ – הכל היה מכוון ליום הזה. ההתרגשות גואה, הלבבות הומים. נושאים תפילה לבורא עולם שהזיווג יעלה יפה, ויזכו להקים בית נאמן בישראל.

והנה מגיע הרגע. החופה מתחילה. הרב מסדר את הקידושין. ואז הוא פונה לחתן ומורה לו לתת את הטבעת לכלה. אך אבוי! אין טבעת. כנראה שכחו אותה בבית... אם אין טבעת – אין חופה, אין כלום.

לבסוף נמצאה הטבעת. מצוין, אפשר להמשיך בטקס החופה. החתן עונד את הטבעת על יד הכלה ואומר בקול: "הרי את מקודשת כדת משה וישראל". מברכים שבע ברכות, החופה מסתיימת. כולם נכנסים לאולם, מתיישבים על מקומותיהם ופותחים בסעודה. כולם עולצים ורוקדים לכבוד החתן והכלה, לקול צלילי התזמורת המרעידים את מיתרי הקול... ואז לפתע נזכר מאן-דהו: "רק רגע, נדמה לי שהחתן בחופה אמר: 'הרי את מקודשת כדת משה וישראל', הוא לא אמר 'לי'..."

כל ההכנות וכל הסידורים, כל הטרחה והמאמץ, כל ההוצאה הכספית העצומה – הכל ירד לטמיון. חסרה מילה אחת קטנה – "לי". בלעדיה הכל הופך להיות חסר ערך!

"עלמא דאזלינן מיניה – כהילולא דמי". העולם הזה דומה לחתונה. כ"כ הרבה טרחות וטרדות יש בחיים, כ"כ הרבה 'עניינים'. אם הכל סובב סביב נקודת התכלית – מה טוב! אבל אם נקודת התכלית חסרה – הכל יורד לטמיון, אין שום ערך לשום דבר! אם האדם לא ידע מה חובתו בעולמו, ולא ימקד את חייו סביב אותה נקודה של תכלית – הוא יגמור את חייו כמו אותה חתונה שבה החתן החסיר תחת החופה את המילה האחת הקטנה – "לי". הכל יש – ואין כלום. (דורש טוב)

נצור לשונך

שלמותה של רות

רות זכתה לשלמות מיוחדת, היא זכתה להיות אמה של מלכות, אשר סוף העולם יבוא לידי תיקון ע"י הנכד שלה, משיח בן דוד. ומה היה הסוד שמכוחו זכתה לכל זה? הנקודה השורשית היתה היכולת שלה לראות את הזולת ולא את עצמה.

לאחר שבעלה מת היא צריכה לקבל החלטה מה לעשות עם עצמה. כל החיים לפנייה היא יכולה לשקם את חייה, לעשות כמעשה ערפה ולשוב לבית אביה אל חיי עושר וכבוד של בת מלכים. ומנגד, היא יודעת שאם תשאר עם נעמי היא גוזרת על עצמה ערירות וחיי עוני ומחסור.

אבל היא לא ראתה את עצמה. לנגד עיניה היא ראתה את הזולת. כל הלך מחשבתה היה עבור הזולת, לא עבור עצמה. וכשזה הלך המחשבה, כל השיקולים האנוכיים אינם קיימים כלל, הדבר היחיד שהיא רואה הוא טובת הזולת.

מי שאין לו אנוכיות גשמית, חזקה עליו שתהיה אנוכיות רוחנית. מי שמושלם בבין אדם לחבירו – חזקה עליו שאותה שלמות תבוא לידי ביטוי גם בין אדם למקום. מי שאינו רואה את התועלת ואת הנוחות העצמית, יראה לנגד עיניו את רצון ה'. אם ה'אנוכי' לא קיים אצלו, אזי לא יהיה דבר שיבדיל ויחצוץ בינו לבין אלוקיו, ואת כל כוחותיו יאמץ ויכוון לקיים את כל מצוות התורה. (דורש טוב - שבועות)

"עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר" - ברכה מיוחדת לתורמים
היקרים שיזכו לרוב נחת, שמחה, הצלחה, בריאות איתנה, פרנסה טובה,
שלום אהבה אחווה ורעות שפע ברכה להם ולבני משפחותיהם.

שביבי אור

כדי לקנות תורה יש צורך לטפס

הביאו אותנו לאימון של חיילים טירונים שזה לא מכבר התגייסו. הוא ראה אותם מדלגים על בורות פעורים, קופצים על גדרות תיל דוקרניים, על קוצים גבוהים וכדומה. הסבירו לו כי ככל שהאימונים מתקדמים, מוטל על החיילים לעבור את המסלול במיומנות גבוהה יותר ובמהירות רבה יותר. נד התייר לגורלם של החיילים המסכנים, ספק כפיו בצער על מר גורלם, ואמר: "אני מוכן לתרום מיליון על מנת 'לישר' להם את המסלול, לסתום את הבורות, לקצוץ את הקוצים ולהסיר את המכשולים..."

"תייר נכבד!" הסבירו לו, "אם תיישר את השטח - לא יהיה צבא! צבא נוצר רק ע"י חיילים שלומדים להתגבר על מכשולים, ויודעים לדלג על משוכות העומדות בדרכם".

הקב"ה נתן את התורה דוקא על הר, לא בבקעה או עמק, ולא זו בלבד אלא שמסביב להר עומדים עקרבים וחמורים, ונדרש מכל אחד לדלג על כל המכשולים. רק כך אפשר לקנות תורה! (דורש טוב - שבועות)

הקב"ה בחר לתת את התורה דוקא על הר סיני, הנמוך ביותר מבין ההרים, להורות כי את התורה יכול לקנות רק מי שיש לו את מידת הענווה.

לכאורה יש להבין מדוע, אפוא, ניתנה התורה על הר? שתינתן במישור, או אפילו בעמק או בבקעה! כך תבוא הענווה לידי ביטוי גדול יותר!

התשובה לכך היא: כדי לקנות תורה יש צורך, בראש ובראשונה, לטפס!

"לטפס" פרושו: להתגבר על קשיים! להתגבר על אותם אלו "המלעיגים עליו בעבודת הבורא". חז"ל אומרים ש"תורה" היא אחת משלוש מתנות טובות שנתן הקב"ה לישראל, הנקנות מתוך יסורים. שומה על אדם לדלג על כמה וכמה מכשולים, הנצבים במסלול העולה בית ק-ל. שומה עליו לטפס במעלה הר ה', כדי לקנות תורה.

רבי ניסים יגן זצ"ל היה אומר: פעם הגיע תייר עשיר למפקדי הצבא, ואמר להם כי הוא מוכן לתרום סכום עצום לצבא, אולם הוא מבקש לראות, תחילה, מה עושים שם.

חכמת נשים

החשק תלוי באמא

(גם) חג מתן תורה הוא הזמן שאנו זקוקים לתפילותיהן הנרגשות של הנשים היקרות, היודעות להתפלל, לבכות ולהתרגש, כדי שנזכה לילדים וילדות טובים בעיני ה' יתברך. חג מתן תורה הוא זמן נפלא לאמהות, להוסיף נדבך באהבת התורה והמצוות של צאצאינו.

שנים רבות לאחר פטירתה של אמו ע"ה, הביאו לרבנו ה'חפץ חיים' זצוק"ל את ספר התהילים הישן שלה. קבלו בדמעות והעתיר עליו נשיקות, ואמר: "היודעים אתם כמה דמעות שפכה אמי עליה השלום על ספר תהלים זה? בכל בוקר היתה קוראת בו, ובוכה שבנה יהיה יהודי טוב ונאמן, ירא שמים ותלמיד חכם!".

ופעם, לעת זקנותה, נשאלה אמו של ה'חפץ חיים' זיע"א, במה זכתה לבן שיאיר עיני ישראל בצדקתו ובחיבוריו הקדושים. אמרה שאינה יודעת, מתנת חנים היא.

הפצירו בה, והיא בשלה. רק דבר אחד סיפרה, שלפני חתונתה מסרה לה אמה את ספר התהלים, באמרה: "בכל עת מצוא תעתירי בו לפני בורא עולם, שתזכי לגדל את צאצאיך לתורה, לחופה ולמעשים טובים". "וכך עשיתי", אמרה...

הרבנית קופשיץ ע"ה גידלה משפחה שלמה של גאונים ומרביצי תורה. כל בניה וחתניה (אחד מהם הוא מרן הגר"נ קרליץ זצוק"ל) ידועים בעולם התורה וההלכה. במשך שבוע אחד התגוררו משפחת קופשיץ יחד עם מרן החזון איש זיע"א והרבנית קופשיץ פנתה אל מרן החזון איש ונפשה בשאלתה: "ברכני נא". "במה תחפצי להתברך?" - ביקש מרן ה"חזון איש" לברר. "שילדי יבינו את לימוד התורה, ושיהיה להם חשק ללמוד".

אמר לה ה"חזון איש": "שיבינו את הלימוד הריני יכול לברכך. אך החשק תלוי באמא, אם תרצי שיהיה להם חשק, אז יהיה להם חשק"... (דרשו - הרה"ג רבי שמואל ברוך גנוט שליט"א)

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' חיים חתאנו בן ביה ז"ל
נלב"ע ג' סיון תשס"ח
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מזל בת סוליקה ז"ל
נלב"ע י"ח אלול תשע"ח
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' עמרם בן פרחיה ז"ל
נלב"ע י"ד שבט תשע"א
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

רחל בת תמו ז"ל
נלב"ע ד' טבת תשס"ו
ת.נ.צ.ב.ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

ר' דוד בן רחל ז"ל
נלב"ע ט"ז אלול תשנ"מ
ת.נ.צ.ב.ה